

Grene af Statsautoriteterne ikke lægge unød-
vendige Hindringer iveness for, at Udvidelsen af
Havnen sker paa en saa hensigtsmæssig Maade
som muligt. Det at Militæretaten tilfældigvis
ved Kjøbenhavns Havn er i Besiddelse af visse
Strækninger, der støde op til de Vandarealer, der
kunde være Tale om at benytte, det bør, naar
ikke noget vigtigere militært Spørgsmaal staar
paa Spil, saavidt muligt ikke være nogen Hin-
dring for, at Havnens Udvidelse gaar for sig
paa den Maade, som vel nu de Fleste ere enige
om vil være det Hensigtsmæssigste. Jeg skulde
derfor tillade mig at henstille til den høitærede
Finantsminister, om det ikke vil være muligt paa
dette Punkt maasse at indvirke paa Krigsmini-
steriets Opsfattelse af Sagen, saaledes at den
Hindring, der fra alle Sider erkjendes ligger i
Krigsministeriets Opsfattelse, saavidt muligt kunde
fjernes.

Finantsministeren (Estrup): Min
Forenning om, at dette Lovforslag vilde blive
modtaget med Velvillie her i Thinget, er jo gaaet
i Opsyldelse; idetmindste have jo de ærede Med-
lemmer, som hidtil have udtalt sig, alle anbefalet
Sagens Fremme, om end med noget forskjellig
Varme. Her siger jeg da særlig til det ærede
Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lau-
ber), som mente, at Forslaget stod i en saadan
Forbindelse med det i det andet Thing foreliggende
Loldlovsforslag m. m., at den her foreliggende Sag
ikke vel kunde behandles, førend Loldloven kom
med. Denne Udtalelse forekommer mig ikke, at
det lykkes det ærede Medlem at begrunde paa
selve Sagens Beskaffenhed. Jeg ser nemlig i
Birkeligheden ikke, hvad Spørgsmaalet om Til-
veiebringelsen af udvidede Frilagre har at gjøre
med Spørgsmaalet om Revisionen af Loldloven
— medmindre man da skulde forestille sig, at
Revisionen af Loldloven skulde være saa radikal,
at man affiktede al Lold, saa at det hele Land
blev til det, som man her vil skabe paa en enkelt
 lille Plet, en Friplads, en for Loldafgiften fri
Plads. Saa vidt tror jeg ikke, at ret mange
Medlemmer ville følge det ærede Medlem for
Holbæk Amts 3die Valgkreds. Jeg forstaar det
altsaa saaledes, at det ærede Medlems Interesse
for Sagen var noget begrændset, idet det ærede
Medlem med No vilde se paa, at denne Sag først
kom til Behandling i Udvalget, naar efter nogen
Tids Forløb — Udstrækningen kan jeg jo ikke
have nogen Mening om — de af ham berørte
Lovforslag kom hertil fra Landsthinget. — Andre
ærede Medlemmer have jo derimod havt saa stor
Interesse for hurtig Fremme af Sagen, at de
have bebrejdet mig, at jeg ikke tidligere har bragt
den frem for Thinget. Det var bl. A. det ærede
Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds
(Holstein), som fremhævede, at Kommissionen havde
afgivet sin Betænkning den 22de Januar 1881,

og der altsaa var gaaet omtrent et Aar, inden
Sagen af mig var bleven bragt ind i Rigsdagen.
Ja, det ærede Medlem har maasse overset, at der
i Bemærkningerne til Lovforslaget er angivet, at
Kommissionens endelige Erklæring var af 10de
Juni 1881, og jeg vil da henstille, om der saa
var nogen Rimelighed for, at jeg allerede i den fore-
gaaende Rigsdagsamling skulde have kunnet bringe
Forslaget frem. Et andet æret Medlem, det ærede
Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel),
hvis levende Interesse for Sagen jeg isøvrigt meget
paaskjønner, har ogsaa fundet, at de Forhandlinger,
der gaa forud for Lovforslagets Tilveiebringelse,
vare usforklarlig lange; ialtsald, mente det ærede
Medlem, i Forhold til det Udbytte, de havde givet,
havde de været meget for lange. Det ærede Med-
lem maa jo imidlertid vide, at det er ikke blot,
naar man forhandler med Magistrat og Stiftelser,
at Forhandlingstiden ikke staar i Forhold til det
Udbytte, Forhandlingerne give. Det hændes
og saa andre Steder, og i ethvert Tilfælde maa
det ærede Medlem jo vide, at jeg ikke raader for
at fremtvinge Erklæringer, hverten fra Kjøben-
havns Magistrat og end mindre fra Private.
Derfor jeg altsaa ansaa det for nødvendigt at
have Erklæringer om vigtige Spørgsmaal, ved-
kommende dette, fra Andre, maatte jeg finde mig
i at tage den Lid, der medgik dertil.

Svad selve Lovforslagets Affattelse angaar,
er der jo blevet anket over, at Lovforslaget kun
var, om jeg maa kalde det saa, et forberedende
Lovforslag; men jeg ser ikke rettere, end at det,
saaledes som Sagen ligger for her, ikke kunde
være Andet. Saameget er i ethvert Tilfælde
givet; at dersom jeg endvidere foruden det her
foreliggende Forslag skulde have forelagt for
Thinget en fuldstændig Plan for Gjennemførelsen
af Sagen, vilde det endnu ikke i dette Dieblit
have kunnet foreligge for Thinget, det vilde da
ikke have været muligt indtil nu at have tilveie-
bragt de fuldstændige Planer og Overtag over
Foretagendet, som i saa Tilfælde havde været nød-
vendige. Jeg ser ikke rettere, end at det vilde
være noget letsindigt at fremkomme med Forslag
om et Foretagende uden at vide, hvorvidt en af
Hovedbetingelserne for dets Gjennemførelse vilde
kunne skaffes tilstede, nemlig Erhvervelsen af det
fornødne Terrain. Dersom man dertil vilde be-
mærke: Ja, men ad den Vej, Lovforslaget angiver,
vilde man jo kunne betragte det som sikkert, saa
siger jeg Nei, thi jeg veed ingenlunde, hvorvidt
Rigsdagen deler min Opsfattelse af, at det er for-
svarligt at bruge Expropriationsretten i det Til-
fælde, der her foreligger, derom man jeg først
have Vished, førend jeg paa Grundlag deraf gaar
videre og lader udarbejde fuldstændige Planer og
altsaa bringer Foretagendet i dets endelige Skit-
telse under Bevillingsmyndighedens Afgjørelse.
Jeg tror heller ikke, at det er berettiget, naar
der er sagt, at jeg ikke skulde have fremmet Sa-